

BELA NEDELJA <i>nedelja Božjega usmiljenja</i> 12. april 2026	7.30 Št. Peter	+ Marija Žele, 8. dan ++ starši in Miro Strle, Prem
	9.00 Šmihel	+ Franc Srebot in vsi ++ Srebot, Mala Pristava 19
	10.30 Št. Peter	++ Vadnjal, Slovenska vas 8
PONEDELJEK	19.00 Št. Peter	v priprošnje Svetogorski Materi Božji + Janko in vsi ++ Kruh, Petelinje 33
TOREK	19.00 Šmihel	+ Jože in Marija Penko, Nadanje selo 16 + Franc Lenarčič, Nadanje selo 31a
SREDA	8.00 Št. Peter	+ Ivan Križaj
ČETRTEK	19.00 Št. Peter	++ Dekleva in Zorman + Tomaž Baumkircher
PETEK	19.00 Št. Peter	v čast Materi Božji za blagoslov v družini, Kolodv. 41a + Slavko Petrc, 30. dan
SOBOTA	19.00 Št. Peter	v zahvalo za življenjski jubilej ++ Vodopivec, Petelinje 25
3. VELIKONOČNA NEDELJA 19. april 2026	7.30 Št. Peter	po namenu darovalca
	9.00 Šmihel	+ Franc Knafelj, Narin 72 + Ivana in Viktor Frank, Nadanje selo 38
	10.30 Št. Peter	+ Marija Sluga, Narin 118 za nekdanje in sedanje strežnike

OZGANILA

- *Seja novega Medžupnijskega pastoralnega sveta bo 13.04. ob 19.30 v Pivki.*
- *Duhovna obnova za veroučence 7. razreda bo od 17.04. do 19. 04., za 8. razred pa od 24.04. do 26. 04. Začnemo v petek ob 19. uri v župnišču v Trnju, zaključimo v nedeljo pri drugi sv. maši v Pivki. Mladi naj vzamejo s seboj spalno vrečo, osebni pribor, pisala. Starše prosim, če lahko v nedeljo pridete po mlade ob 8. uri da pomagate očistiti hišo, nato pa gremo skupaj k maši v Pivko. Stroški bivanja so 30 eur.*

- **V soboto, 18. aprila 2026, bo ob 16.00 v Kino Pivka na sporedu animirani film David (sinhronizirano), ki je primeren tudi za družine in mlajše obiskovalce ter prinaša lepo in navdihujočo zgodbo.**

pripomba: Janezek je ves očaran, ko prvič vidi pava z našopirjenim repom. »Očka,« vpraša, »koliko časa cvetijo te kokoši?«

Župnik Marjan Škvarč, Pot na Orlek 22, Pivka; 041/ 906 242 marjan.skvarc@skavti.si
duhovni pomočnik Gašper Naglost, 040/752-747, naglost.gasper@gmail.com
duhovni pomočnik Zdenko Štrukelj; Dolnja Košana 78, Košana; zupnisce.kosana@gmail.com
duhovni pomočnik Niko Štrancar, Zagorje 113, Zagorje; 041/377 223; niko.strancar@rkc.si

OZGANILA

župnij Pivka, Šmihel, Košana, Trnje in Zagorje

STRAH PREHAJA V VESELJE Jn 20,19–31

Božja beseda pred nas postavlja dve podobi učencev po vstajenju.

Na eni strani torej noč, strah in zaklenjena vrata, na drugi pa veselje v druženju in slavljenju Boga. Zdi se, da je naše krščanstvo bolj podobno tistemu za zaklenjenimi vrati kot pa veselju v druženju in slavljenju Boga.

Vstajenjsko veselje ne pride samo. Pot, ki jo je prehodil naš Odrešenik, je pot vsakega od nas. Je pot od dvorane zadnje večerje, prek sramote križa in groba. Je pot boja s hudičevimi skušnjavami samovolje, pomembnosti in sebičnosti. Jezusov strah dokončno mine, ko izreče Očetu: »*Ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi.*« Noč je premagana, ko se Jezus na križu pusti zasramovati: »*Če si Božji Sin, stopi s križa!*« Ko premaga skušnjava pomembnosti in ostaja nemočen in zasramovan na križu, kakor da ni Bog, kakor da nima nobene oblasti in moči. In ko nazadnje da Očetu v roke čisto vse: »*Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo.*« Takrat ga ne zadržuje nič več.

Tudi naš strah bo minil šele, ko bo Očetova volja naše vodilo. Ko ne bomo razmišljali, kaj nam ugaja in kaj ne. Ko bomo vedeli, da Bog resnično poskrbi, da je njegova volja za nas najboljša. Tema in obup, ki nas vedno znova zajemata, sta posledica naše skrbi za lastno veljavo. Ali sem vreden ali ne, ali me bo kdo opazil, cenil moje delo, spoštoval moje besede. Bog nas vedno ceni! On verjame vate in vame. Obema pa pripravlja vstajenje. Ta zavest naju odpira za zadnje dejanje, da izročiva v Njegove roke svoje življenje. S tem so zdobljeni okovi naših src.

Tako razumem prehod, ki so ga postopno doumeli in uresničili učenci po vstajenju. Strah je počasi mineval, noč je izginjala in vrata so se na stežaj odprla. Vanje je vstopilo vstajenjsko veselje, postali so luč vsem okrog sebe in z njimi delili vse, kar so imeli, ter hvalili Boga.

Po: E. Mozetič

Bela nedelja je tudi nedelja Božjega usmiljenja. Učence je moralo biti sram, da so se tako slabo izkazali v zadnjih dneh življenja njihovega Učitelja. Počasi so doumeli, da jim Gospod brez zadržkov odpušča. Še več, doumeli so, da tako zelo verjame vanje, da jim naroča, naj odpuščajo v njegovem imenu. Ta ljubezen in to usmiljenje sta zdrobila še zadnje okove njihovih zaprtih src. Prosimo Gospoda, naj prežene naše strahove, odpre vrata naših src in prižge svojo luč v našo temo.

In še nekaj. Jezus pozna človeško naravo. Ve, kako težko verjamemo bližnjemu. Božje usmiljenje je podeljena izkušnja njegovih ran. Jezus zato Tomaža povabi, da se dotakne njegovih ran. To niso rane njegove zmage, to so rane njegovega ponižanja. Vendar Jezus ve, da je Tomažu lahko blizu le, če mu zaupa najintimnejše, kar ima – rane, ki mu jih je povzročil človek. Po razodevanju ran tvega, da bo ponovno zavržen. To je Božje usmiljenje. (E. Mozetič)

MAŠNI NAMENI V ŽUPNIJAH ZAGORJE IN TRNJE

BELA NEDELJA 12. april 2026	8.30 Trnje 9h Trnje 10.30 Zagorje	<i>molitev pred najsvetejšim</i> + Marko Šabec, Klenik 25 po svojem namenu
Ponedeljek	19h Palčje	+ Marija in vsi ++ Palčje 1
Torek	19h Klenik	++ Bergoč in ++ starši Klenik 27
Sreda	19h Zagorje	+ Frančiška in Janez Sedmak, Zagorje 19
Četrtek	18h Juršče	vsii ++ Žužek, Juršče 1
Petek	drugje	
Sobota	drugje	
03. VELIKONOČNA NEDELJA 19. april 2026	8.30 Trnje 9h Trnje 10.30 Zagorje	<i>molitev pred najsvetejšim</i> + Sebastjan Perenič, Klenik 2a + Tone Kavčič, Zagorje 115

MAŠNI NAMENI V ŽUPNIJI KOŠANA

BELA NEDELJA	D. KOŠANA	09:30	+Peter Ludvik in ++Neverke 23
PONED.	D. KOŠANA	19:00	Po namenu darovalca
TOREK	D. KOŠANA	19:00	++Starše Krebelj, D. Košana 45
SREDA	KAL	19:00	+Srečko, Rudi in Lojze Volk
ČETRTEK	D. KOŠANA	19:00	+Janez Sušelj (Postojna)
PETEK	D. KOŠANA	19:00	+Janez Cerkvenik, D. Košana 109, 6. obl. Pred mašo rožni venec, po maši molitve in blagoslov pred Najsvetejšim
SOBOTA	D. KOŠANA	19:00	+Silvestra Morelj, Neverke 27a
3. VELIK. NEDELJA	D. KOŠANA	09:30	++Štrukelj in Gustinčič, Volče 18

Gospod Jezus Kristus, s svojim vstajenjem si spremenil sivo jutro mojega vsakdana in ga potopil v svetlobo svojega Božjega veličastva. Naj te kot Vstalega doživljam v vseh položajih svojega življenja, pri svojem delu, v svoji neuspešnosti, v razočaranju, v sožitju in osamljenosti. Daj mi spoznati, da si z brega večnosti že vstopil v moje življenje in da potapljaš moje življenje v blago svetlobo svoje ljubezni. Naj sredi svojega vsakdana doživim vstajenje, da bom vstal iz groba svojega strahu in obupa v življenje, ki mi ga ti podarjaš. In daj, da ne bom neveren, ampak veren. Daj da bom spoznal, da si ti, da si tukaj ..., da bom smel povsod reči: »Gospod je!«

Kakšen dokaz pa bi zadostoval tebi?

To, kar je Tomaž izrazil kot absurdno zahtevo, kot nezaslišan izziv, kot izraz njegove strastne upornosti: »Če ne vidim ..., če ne položim prsta ...«, glejte, to Jezus brez težav sprejme. Pusti se premagati Tomažu. Samo zanj je spremenil vse svoje ravnanje in svojo metodo. Mariji Magdaleni je na primer rekel nasprotno: »Ne dotikaj se me!« Jezus je vedel, da je Tomaž tako uporen samo zato, ker se je počutil tako zelo nesrečen; zato se mu je približal, ga zavaroval pred njim samim, mu spregovoril na srce, da je bil ves pretresen.

Ko je Tomaž videl Jezusa pred seboj, je v hipu razumel, da je vedno vedel za njegovo vstajenje. Dovolj dolgo je živel z Jezusom, da je vedel, da lahko to pričakuje, da so se ob njem vedno dogajale dobre, blažene, neverjetne stvari, kakor je ta! Moral bi verjeti drugim. Ko je zavrnil vero, si je nakopal kazen: branil se je pričakovanja, ki je bilo preveč živo. Istočasno je umiral zaradi hrepenenja in zaradi strahu, da bi veroval.

Zanj ni bilo hujše kazni kot to, da je dosegel tisto, kar je postavil kot pogoj za svojo vero. Zavedel se je, da je izgubil priložnost, ki mu je bila ponujena. Razumel je, da bi moral Jezusu podariti svojo vero. Pravzaprav sploh ni potreboval teh dokazov. Ko se je kazal dvomljivca, se je obnašal kot razvajan otrok, ki poskuša vsiliti svoje zahteve očetovi in materini ljubezni, o kateri je popolnoma prepričan.

Zdaj nima več želje, da bi se dotaknil, dal bi karkoli, le da ne bi položil prsta in roke v njegove rane, da ne bi slišal prikritega očitka: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!«

Smo tudi mi dvomljivci kot Tomaž ali smo že spoznali ljubezen Vstalega? (R. Cantalamessa)

Tudi danes bi se marsikdo za dokaz svojega prepričanja želel srečati z Bogom. Če bi Boga srečal, se ga dotaknil, potem bi "lažje" veroval... ta stavek vsi poznamo. Prepričan sem, da Bog tudi danes pošilja ljudi, ki nam na različne načine posredujejo in utrjujejo vero. To se lahko dogaja v medsebojnem pogovoru, s pričevanjem ali pa tudi s preizkušnjami. V evangeliju je potrjena resnica, da nihče, ki resno išče, ne bo razočaran. VERA JE DAR. Treba se je le odpreti, biti na poti. Važno je, da se o veri pogovarjamo. Kakor za Tomaža je vera tudi za nas otipljiva. Ne sicer v Jezusovih ranah, pač pa v soljudeh, življenjskih dogodkih, besedah, pogovorih, usodah. Ima vedno drug obraz, drugo podobo. Od nas je odvisno, kako te "tihe klice" in Božje ponudbe zaznavamo...

Blagodejen je tvoj pozdrav: Mir vam bodi. Žejni smo, Gospod, Tvojega miru in Tvojega varstva. Nesrečni dvomljivci smo, nemirni iskalci, kljubovalni kot Tomaž. Odpiraj nam svojo srčno stran, da bi videli in verovali. Mir vam bodi! Hvala za dobroto, ki veje iz tvojih besed. Vstajenjski pozdrav nas navdaja z upanjem, da bo zemlja obvarovala Tvoja neizčrpna ljubezen.